

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Brně rozhodl v senátu složeném z předsedy senátu Mgr. Milana Procházky a soudců Mgr. Karla Černína, Ph.D., a Mgr. Jana Čížka ve věci

žalobce: **M. G.**
zastoupen advokátem JUDr. Radkem Bechyně
sídlem Legerova 148, Kolín

proti
žalovanému: **Krajský úřad Zlínského kraje**
sídlem třída Tomáše Bati 21, Zlín

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 11. 4. 2022, č. j. KUZL-29790/2022

takto:

- I. Žaloba se zamítá.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

I. Vymezení věci

1. Žalobce se podanou žalobou domáhal zrušení v záhlaví označeného rozhodnutí žalovaného, kterým bylo zamítnuto odvolání žalobce proti předchozímu rozhodnutí Městského úřadu Vizovice, odboru dopravy a silničního hospodářství ze dne 27. 1. 2022, č. j. MUVIZ 016379/2021. Tímto prvostupňový správní orgán rozhodl o námitkách žalobce proti

záznamu počtu bodů dosažených v bodovém hodnocení řidiče podle ust. § 123f odst. 3 zákona č. 361/2000 Sb. o provozu na pozemních komunikacích a o změnách některých zákonů ve znění účinném pro projednávanou věc (dále jen „zákon o silničním provozu“) tak, že podané námitky proti záznamu bodu v registru řidičů zamítl a provedené záznamy bodů potvrdil.

II. Shrnutí žaloby

2. Žalobce navrhuje pro nezákonnost zrušit napadené rozhodnutí žalovaného z následujících důvodů. Žalovaný dle žalobce zcela ignoroval rozhodování jiných odvolacích orgánů ve shodných věcech a narušil právní jistotu žalobce. Žalovaný ignoroval předložené důkazní prostředky, ze kterých plyne, že je běžnou praxí odvolacích orgánů zabývat se jednotlivými podklady (rozhodnutí v blokových řízeních) z hlediska jejich způsobilosti pro provedení záznamu bodů v bodovém hodnocení řidiče (např. viz rozhodnutí č. j. HLUC/00590/2020/OD/Vo ze dne 6. 1. 2020 nebo č. j. MUCE 20786/2019 SO). I z dalších rozhodnutí jiných správních orgánů vyplývá, že se běžně zabývají způsobilostí jednotlivých rozhodnutí, na jejichž základě jsou body zapisovány. Žalobce tato rozhodnutí žalovanému zaslal. Podle zásady legitimního očekávání by měly správní orgány rozhodovat shodně ve věcech se shodnými či obdobnými znaky.
3. V meritu žalobce namítá nezpůsobilost jednotlivých podkladů (pokutových bloků) pro záznam bodů do bodového hodnocení řidiče. Žalovaný k nim namítá, že je posuzovat nemůže - praxe doložená žalobcem však svědčí o opaku. Žalobce respektuje názor, že rozhodnutí vydaná v blokovém řízení jsou specifická, to však nemůže omluvit nedostatky, které pokutové bloky obsahují z hlediska zákonných náležitostí. Z přiložených pokutových bloků série HG/2014 č. G 1498901 a série GF/2013 č. F 0832677 vyplývá, že nesplňují dle rozsudku Nejvyššího správního soudu dostatečnou individualizaci skutku (srovnává s pokutovým blokem série FC/2013 č. C1404971). I z rozhodnutí v blokovém řízení by měly být patrné údaje o osobě přestupce, místu spáchání přestupku a době spáchání, mělo by být jasné, čeho se měl přestupce dopustit a jakou povinnost stanovenou zákonem svým jednáním porušil. Argument, že žalobce svým podpisem dal souhlas s tímto druhem projednání a správností takového rozhodnutí, je podle žalobce nesprávný. Není možné, aby za správnost vydaného rozhodnutí odpovídal žalobce. Současně nelze očekávat takovou znalost práva, že může posoudit správnost rozhodnutí a upozornit na případné vady.
4. Žalobce dále poukázal na některé případy, kdy je podle něj podklad nezpůsobilý pro záznam bodů. Konkrétně u bloku ze dne 1. 9. 2021 namítal, že v kolonce číslo 7 není označena forma zavinění přestupku. Ve vztahu k pokutovému bloku ze dne 11. 10. 2020 žalobce konkrétně namítl, že v kolonce číslo 4 není uvedeno číslo žádného dokladu, na základě kterého byla ověřena totožnost účastníka a v kolonce číslo 5 nemá být jednoznačně popsáno místo spáchání přestupkového jednání.

III. Vyjádření žalovaného k žalobě

5. V písemném vyjádření k žalobě žalovaný navrhl podanou žalobu zamítnout, přičemž odkázal především na odůvodnění napadeného rozhodnutí a argumentoval ke každému žalobnímu bodu. Na svém procesním stanovisku setrval po celou dobu řízení před soudem.

IV. Posouzení věci krajským soudem

6. Soud rozhodl ve věci samé bez jednání za splnění podmínek ve smyslu ust. § 51 odst. 1 s.ř.s, neboť žádná ze stran jednání nepožadovala.
7. Žaloba není důvodná.
8. Z připojených správních spisů soud zjistil, že žalobce ke dni 1. 9. 2021 dosáhl 12 bodů v bodovém hodnocení řidičů ve smyslu ust. § 123c zákona o silničním provozu. Žalobce se dopustil přestupků, za který byl pravomocně postižen v blokovém řízení a tyto přestupky podléhaly bodovému hodnocení. Příslušné počty bodů zapisoval městský úřad do registru řidičů podle § 123b odst. 2 písm. a) zákon o silničním provozu, a to až do dosažení celkového počtu 12 bodů. Podkladem pro zápis byly příslušné pokutové bloky. Městský úřad Vizovice dne 7. 9. 2021 oznámil žalobci dosažení 12 bodů a vyzval jej k odevzdání řidičského průkazu. Městský úřad si v řízení vyžádal pokutové bloky evidenční číslo A0338590, evidenční číslo B1158985, evidenční číslo B1491201, evidenční číslo B1315003, evidenční číslo R0241648, evidenční číslo C1757803, evidenční číslo C2236343 a evidenční číslo B3505521. Tyto bloky úřad přezkoumal a uzavřel, že jsou vyplněny řádně, čitelně a srozumitelně. Jeho závěry potvrdil žalovaný, který rovněž označené pokutové bloky posoudil.
9. Žalobce namítá, že odvolací správní orgán zcela ignoroval předložené důkazy a návrhy, čímž zejména myslí rozhodnutí jiných správních orgánů, a to ve smyslu, že se správní orgány v žalobcem poukazovaných případech zabývaly kvalitou a formální správností jednotlivých pokutových bloků. Žalobce totiž vyslovuje obecný závěr, že správní orgány mají v řízení o námitkách přezkoumávat způsobilost jednotlivých rozhodnutí, na jejichž základě byly body zapsány. Přesně tímto způsobem ovšem správní orgány v nyní projednávané věci postupovaly. Městský úřad Vizovice si vyžádal zpochybněné pokutové bloky, přezkoumal je a uzavřel, že jsou pro zápis způsobilé. Postup městského úřadu žalovaný posoudil, doplnil a sám zpochybněné pokutové bloky podrobil přezkumu. Navíc soud dodává, že praxe jiných krajských úřadů žalovaného nezavazuje (shodně viz bod 19 rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 21. 1. 2021, č. j. 1 As 473/2020-38).
10. Dále žalobce namítá nezpůsobilost podkladů pro záznam bodů. Jeho tvrzení jsou ovšem v přímém rozporu s důkazy ve správním spise. Žalobce tak např. poukazuje na tvrzení žalovaného, že nemůže přezkoumávat pokutové bloky. V řízení však žalovaný pokutové bloky přezkoumal. Dále žalobce argumentuje vadností pokutových bloků č. G 1498901, série HG/2014 a č. F 0832677, série GF/2013, ačkoliv ty vůbec nejsou založeny ve správním spise a není zřejmé, čeho se týkají. Žalobce dále poukazoval obecně na možné případné chyby v pokutových blocích, aniž by uvedenou argumentaci vztáhl ke konkrétním pokutovým blokům, jenž byly správními orgány přezkoumávány v dané věci; takovéto poukazy jsou proto v dané věci irelevantní.
11. Žalobce dále zpochybnil pokutový blok ze dne 1. 9. 2021, k němuž uvedl, že v kolonce číslo 7 není označena forma zavinění přestupku. Uvedenou námitku vznesl žalobce v námitkách proti záznamu bodů v registru řidičů a prvostupňový správní orgán k ní uvedl, že se plně přiklání k vypořádání námitek, které byly ve vztahu k příkazovému bloku evidenční číslo A0338590, série BA/2017 ze dne 1. 9. 2021 uplatněny i v rámci podnětu žalobce k provedení

přezkumného řízení, provedenému dne 13. 12. 2021 pod č. j. KUZZL-87006/2021 Krajským úřadem Zlínského kraje. Tento v namítaném „nedostatku“ nespatřuje nesprávnost nebo dokonce nezákonnost rozhodnutí vydaného příkazem na místě s odůvodněním, že forma zavinění dopravního přestupku se nezapisuje do evidenční karty řidiče a ani do bodového hodnocení řidiče. Forma zavinění přestupku může mít v obecné rovině vliv na druh a výměru uloženého správního trestu, nikoliv však na samotný záznam bodů do bodového hodnocení řidiče. Stejně tak forma zavinění není významná z hlediska posouzení skutečnosti, zda se přestupek stal nebo nestal. Pokud na příkazovém bloku není uvedena, resp. zaškrtnuta forma zavinění, pak tato okolnost podle názoru prvostupňového správního orgánu nezakládá jeho nezpůsobilost k záznamu bodů do registru řidičů. Jestliže se jedná o přestupek podléhající bodovému hodnocení, ať již byl přestupcem spáchán úmyslně, nebo z nedbalosti, je to stále přestupek podléhající bodovému hodnocení, rozhodnutí o něm je pravomocné a záznam bodů za tento přestupek žalobce do registru řidičů proveden být musí. S tímto hodnocením se Krajský soud v Brně zcela ztotožňuje. Z předmětného bloku vyplývá, že se žalobce od 1. 9. 2021 v 11:08 hodin v obci Holešov v ulici Osvobození u domu č. p. 1132, dopustil při řízení vozidla tov. zn. Land Rover, RZ X překročení nejvyšší dovolené rychlosti v obci o méně než 20 km/h a o více než 5 km/h (naměřeno 66 km/h), čímž došlo k porušení ust. § 18 odst. 4 zákona o silničním provozu, čímž se žalobce dopustil přestupku podle ust. § 125c odst. 1 písm. f) bod 4 tohoto zákona a za výše uvedené jednání byla žalobci uložena příkazem na místě pokuta ve výši 500 Kč. Blok obsahuje i podpis žalobce. Soud souhlasí s uvedenými závěry ohledně hodnocení pokutového bloku učiněnými prvostupňovým správním orgánem s tím, že pro zápis odpovídajícího počtu bodů ostatně není forma zavinění jakkoliv významná.

12. Ve vztahu k pokutovému bloku ze dne 11. 10. 2020 žalobce konkrétně namítal, že v kolonce číslo 4 není uvedeno číslo žádného dokladu, na jehož základě byla ověřena totožnost žalobce a v kolonce číslo 5 není jednoznačně popsáno místo spáchání přestupkového jednání. K této námitce uvádí soud následující. Na základě obdobné námítky proti záznamu bodu v registru řidičů prvostupňový správní orgán uvedl, že záznam k místu přestupku na příkazovém bloku evidenčního čísla B1315003, série AB/2017 ve znění „ul. Středová x ul. Okružní, Zlín“ zcela koresponduje s bližším určením místa přestupku na příslušném oznámení o uložení pokuty příkazem na místě, vyhotoveném dne 11. 10. 2020. K této námitce dále žalovaný v napadeném rozhodnutí uvedl, že označením místa přestupku měl policejní orgán nepochybně na mysli prostor křižovatky předmětných ulic; místo spáchání přestupku je stanoveno naprosto přesně, jednoznačně a nezaměnitelně s jakýmkoliv jiným místem (křižovatka ulic Středová a Okružní je ve městě Zlín jedna). K této námitce soud uvádí, že z předmětného pokutového bloku vyplývá, že dne 11. 10. 2020 ve 13 hodin ve Zlíně v křižovatce ulic Středová a Okružní držel žalobce během jízdy hovorové zařízení. Žalobce tím porušil ust. § 7 odst. 1 písm. c) zákona o silničním provozu a dopustil se tak přestupku podle ust. § 125c odst. 1 písm. f) bod 1 tohoto zákona. Žalobci byla za uvedený přestupek uložena pokuta na místě ve výši 500 Kč; pokutový blok obsahuje podpis žalobce. Krajský soud v Brně souhlasí s hodnocením správních orgánů, že pokud jde o místo spáchání přestupku, pak je uvedeno jasným a konkrétním způsobem – žalobce se popisovaného skutku dopustil ve Zlíně v křižovatce ulic Středová a Okružní. Pokud jde o námitku, že v kolonce číslo 4 řešeného pokutového bloku není uvedeno číslo žádného dokladu, na základě něhož by byla ověřena totožnost žalobce, pak i touto námitkou se zabýval v napadeném rozhodnutí žalovaný, přičemž uvedl, že totožnost přestupce byla zjišťována lustrací, jak je

uvedeno v kolonce číslo 4 pokutového bloku, proto v této kolonce žádné číslo osobního dokladu přestupce není uvedeno; je věcí policie, jakým způsobem přestupce při silniční kontrole ztotožní. V kolonkách číslo 1-3 jsou uvedeny veškeré personálie žalobce správně, na pokutovém bloku je i podpis přestupce a ten se shoduje s ostatními podpisy žalobce na ostatních listinách a příkazových blocích ve správním spise. O řádném zjištění jeho totožnosti nemůže být žádných pochyb. S uvedeným hodnocením se Krajský soud v Brně ztotožňuje. Jméno, příjmení, datum narození, adresa místa trvalého pobytu je uvedena jako na ostatních pokutových blocích a shoduje se ostatně i s údaji, jež o sobě poskytl žalobce v žalobě. Skutečnost, že jeho totožnost v případě projednání přestupku byla policejním orgánem zjištěna lustrací, v žádném případě neznamena vadu pokutového bloku, jež by mohla mít vliv na zákonnost žalobou napadeného rozhodnutí.

13. Odkaz žalobce na rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 28. 8. 2014, čj. 4 As 127/2014 - 39 není v rozporu s nynějšími závěry. V uvedeném rozsudku totiž Nejvyšší správní soud vyslovil, že správní orgán je oprávněn v řízení o námitkách proti provedenému záznamu bodů zkoumat pouze to, zda existuje způsobitý podklad pro záznam - zásadně nepřezkoumává správnost a zákonnost aktů orgánů veřejné moci, na základě kterých byl záznam proveden. Navíc Nejvyšší správní soud citovaným rozsudkem „nezakázal“ strohé a zkratkovité formulace. Uvedl, že jsou přípustné, pokud je z nich patrné, komu, kdy a za jaký přestupek byla pokuta v blokovém řízení uložena (což potvrdila navazující judikatura Nejvyššího správního soudu - např. již citovaný rozsudek čj. 4 As 27/2020 - 25).
14. Ačkoliv žalobce žádné důkazní návrhy v žalobě nenavrhoval, zaslal spolu s žalobou též několik rozhodnutí různých správních orgánů (rozhodnutí Městského úřadu Hlučín ze dne 6. 1. 2020, rozhodnutí Městského úřadu Černošice ze dne 26. 3. 2019, rozhodnutí Krajského úřadu Jihočeského kraje ze dne 13. 2. 2020 a rozhodnutí Magistrátu města Kladna ze dne 18. 3. 2019) a 3 pokutové bloky netýkající se žalobce (čl. 35 – 37 soudního spisu). Není zřejmé, zda žalobce tyto listiny považoval za důkazní návrhy či nikoliv. Krajský soud dodává, že danými listinami nedokazoval pro jejich zjevnou nadbytečnost. V dané věci nejsou žádné skutečnosti, které by odůvodňovaly potřebu zohlednit praxi jiných správních orgánů. Navíc (jak soud podotkl shora) se žalobcova argumentace o různé praxi správních orgánů ukázala jako zcela mylná.
15. Soud na závěr shrnuje, že žalovaný správně posoudil příslušné podklady pro zápis bodů do hodnocení žalobce. Námitkám žalobce soud nepřisvědčil, navíc se na několika místech žaloby ukázalo, že žalobcova argumentace je nelogická a neodpovídá skutkovému stavu řešené věci. Krajský soud proto žalobu jako nedůvodnou zamítl.

V. Náklady řízení

16. O náhradě nákladů řízení rozhodl soud podle § 60 odst. 1 s. ř. s., dle něhož nestanoví-li tento zákon jinak, má účastník, který měl ve věci plný úspěch, právo na náhradu těch nákladů řízení před soudem, které důvodně vynaložil, proti účastníkovi, který úspěch ve věci neměl. Žalobce před soudem neuspěl (soud žalobu zamítl jako nedůvodnou), proto nemá právo na náhradu nákladů řízení. Žalovanému správnímu orgánu by jinak - jakožto úspěšnému účastníkovi řízení - právo na náhradu nákladů řízení příslušelo. S ohledem na judikaturu Nejvyššího správního soudu mu je však nelze přiznat, neboť nepřesahují rámec jeho běžné úřední činnosti.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává u Nejvyššího správního soudu. V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních právních předpisů vyžadováno pro výkon advokacie.

Brno 22. 2. 2024

Mgr. Milan Procházka
předseda senátu